

ת"פ 58665/10/21 - מדינת ישראל נגד אליעד סקלר-לא בעניינו, ולרי אמורז'וייב-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 58665-10-21 מדינת ישראל נ' סקלר ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דוד ז'נבה
נגד		
הנאשמים		1. אליעד סקלר-לא בעניינו 2. ולרי אמורז'וייב-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד אלכס גאוסקין

גזר דין לנאשם 2

1. ביום 12.4.2022 הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של תגרה, לפי סעיף 191 לחוק העונשין התשל"ז-1977 והחזקת סכין, לפי סעיף 186(א) בחוק העונשין.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי ביום 13.5.2021 התפתח ויכוח מילולי בכביש בין נאשם לאדם אחר שעניינו תלוי ועומד. במעמד זה החזיק הנאשם סכין. הנאשם והאחר התקוטטו ביניהם עד שהגיעה משטרה למקום. בעקבות הקטטה נגרמו לנאשם חבלות.
3. הוסכם בין הצדדים כי הנאשם 2 יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן שלאחריו יטענו הצדדים באופן חופשי.

תמצית תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 9.1.1.22 עולה כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו אך סבור שמדובר באירוע נקודתי וכעת אינו רואה קושי בחייו המצריך התערבות טיפולית. שירות המבחן התרשם שהנאשם הורתע מההליך הפלילי ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אך המליץ על הטלת עונש מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים:

5. ב"כ המאשימה, הגיש טיעונים בכתב (ת/1), בהם פירט את הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם. עתר למתחם עונש הנע בין 6 חודשי מאסר שיכולו ירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ביקש שלא לקבל את המלצת שירות המבחן שאינה עומדת בהלימה למעשים המיוחסים לנאשם. עתר להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, מאסר מותנה וקנס.

עמוד 1

6. ב"כ הנאשם, הגיש המלצה ממעסיק (נ/1) תלוש שכר (נ/2) ותעודה רפואית (נ/3). טען כי הנאשם בן 60, נעדר עבר פלילי, שניהל אורח חיים נורמטיבי עד האירוע. עובד במקום עבודה קבוע 20 שנה. ציין שלמרות שהנאשם אחז בסכין באירוע הוא לא עשה בה שימוש. הנאשם הצטער על מעשיו. טען כי עצם הרשעת הנאשם היא עונש מספיק עבירו. ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק במאסר מותנה.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו. מסר שפחד באירוע, נוכח התנהלות האחר שניגש לעבר רכבו.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מורה כי בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:

9. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם במקרה זה הינם שמירה על שלמות הגוף והנפש, שמירה על סדר הציבורי ומהלך החיים התקין. בע"פ 7144/11 מוחמד מחאמיד נ' מדינת ישראל, עמד בית המשפט העליון על חומרתה של עבירת התגרה ובין דבריו כינה את המעשים הללו כ"קרבות רחוב" וציין כי אלה יכולים להסתיים באסון מפציעות המשתתפים ועד מותו של אחד מהם.

10. בכל הנוגע לעבירת החזקת הסכין הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה, הם הערך של שמירה על בטחון הציבור ושלמות גופו. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני. זאת משום שמדובר בתגרה שבמהלכה החזיק הנאשם בידו סכין. אכן, הנאשם לא השתמש בסכין וממילא אף לא נגרמו חבלות באירוע, אלא שבאי מימוש פוטנציאל הנזק אין כדי להקהות מחומרת המעשים.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם היא עונש המקסימום שקבע המחוקק. בעבירת התגרה עונש המקסימום הינו שנת מאסר אחת, ואילו בעבירת החזקת הסכין עונש המקסימום שקבע המחוקק הינו חמש שנות מאסר.

12. מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת, כי בעבירת התגרה העונשים נעים בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בעבודות שירות. ראו למשל ע"פ (מחוזי חיפה) 62816-12-17 ג'מיל קעדאן נ' מדינת ישראל, שם דחה בית המשפט את עתירתו של נאשם ללא עבר פלילי לאי הרשעה לאחר שהורשע בעבירת תקיפה סתם ובעבירת תגרה והוטלו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 200 ₪. כמו כן ראו ת"פ (שלום פ"ת) 10151-10-16 מדינת ישראל נ' גל שמע, שם הורשע נאשם ללא עבר פלילי, בעבירת של תגרה שהצדדים לה השתמשו בסכינים ושניהם נותרו פצועים ובתיק מצורף נוסף בעבירת הסגת גבול פלילית ועבירת הגניבה וקבע בית

המשפט מתחם ענישה מתחיל במאסר בעבודות שירות עד לשנת מאסר בפועל. עוד ראו ת"פ (שלום ראשל"צ) 34154-11-14 **מדינת ישראל נ' יניב אבשלום**, שם הורשע נאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירת תגרה לאחר שהתקוטט עם אביו החורג והוטל עליו עונש מאסר על תנאי של שלושה חודשים.

13. בכל הנוגע למדיניות הענישה, בעבירת החזקת סכין מצאתי לנכון לציין את רע"פ 9400/08 **מועטי נ' מדינת ישראל**, שם דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש של חודשיים מאסר בפועל שהוטלו על מי שהורשע בהחזקת סכין והיה נעדר עבר פלילי. את עפ"ג (חיפה) 22700-05-11 **מדינת ישראל נ' נימר ואח'**, שם החמיר בית המשפט בערעור והפך החלטה של בית משפט השלום שגזר עונש של מאסר מותנה וקנס על נאשם שהחזיק בסכין, והשית עליו עונש של חודשיים מאסר. את ע"פ (מרכז) 34814-03-21 **ממן נ' מדינת ישראל**, שם נקבע לעבירת החזקת הסכין מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ואת ת"פ (רמלה) 47220-03-19 **מדינת ישראל נ' ג'רושי** שם נקבע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מי שהחזיק ברכבו להב של סכין.

בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה:

14. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי המעשים לא בוצעו לאחר תכנון אלא באופן ספונטני. יחד עם זאת, אלו טיבה של מקרי אלימות על רקע שימוש בדרך. אלימות שכזו הפכה מזה זמן למכת מדינה של ממש. כך למשל, בסקר של עמותת אור ירוק שנערך באמצעות מכון המחקר "מאגר מוחות", (אוגוסט 2022) עולה כי כמעט אחד מכל שני ישראלים - 48% מהעונים - דיווח כי נתקל בקטטה בכביש. ככזו, מחייבת התופעה של אלימות על רקע שימוש בדרך, החמרה של ממש בענישה. בית המשפט קבע במספר הזדמנויות כי מדובר בתופעה בה יש להילחם. כך למשל קבע בית המשפט העליון ברע"פ 5662/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, כי: "**התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה**". כמו כן, ראו רע"פ 1749/13 **דשן נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי: "**מחויבת 'אלימות כבישים' במסר חד משמעי מצד בית המשפט, שעל כך אין לעבור על סדר היום**".

15. הנאשם יצא מרכבו לקראת האחר, בזמן שסכין בידו. להב הסכין אכן היה מקופל, אך הסכנה הטמונה בסכין היא הקלות בה ניתן להשתמש בה ולגרום לנזק בלתי הפיך בגוף ובנפש. בהתאם להוראות סעיף 40ט(א)(3) לחוק העונשין יש לבחון לא רק את הנזק שנגרם אלא אף את: "**הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**". בבואי לעשות כן, לא אוכל להתעלם מכל אותם מקרים בהם אגב ויכוח על שימוש בדרך, שלף אחד הצדדים סכין שהייתה ברשותו, והאירוע נגמר בפציעות קשות ולא אחת אף במוות של מי מהמעורבים.

16. הנה כי כן, השילוב בין השתתפות בתגרה על רקע שימוש בדרך לבין החזקת סכין במהלכה, הינו בבחינת שלם העולה על סך חלקיו מבחינת פוטנציאל הנזק, וככזה מחייב ענישה שיש בה כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים.

17. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ואת נסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי במקרה זה, נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצה

בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר שירוצו מאחורי סורג ובריח, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

18. משזה נאמר מצאתי להבהיר כי גם אם קיימת בנמצא פסיקה בה בעבירות תגרה או בעבירות החזקת סכין הוטל עונש צופה פני עתיד, לא יהיה הדבר ראוי בעניינו של הנאשם שבפניי שביצע את שתי העבירות גם יחד. יודגש, כי על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך. אלא, שבמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירת תגרה והחזקת סכין ברף הבינוני ולא ברף הנמוך. אשר על כן, מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה של העבירה שביצע הנאשם. ניתן לתאר בקלות מקרי תגרה קטגוריאליים רבים בהם הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות חמורות הרבה פחות - למשל, תגרה ללא החזקת סכין, או תגרה שאינה על רקע שימוש בדרך. לכן, מטעמי גמול, הרתעה ושוויון מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי בעניינו אינה עולה בקנה אחד עם אינטרס הציבור.

19. ודוק, השיקול לפיו נגרם נזק דווקא לנאשם עצמו במהלך התגרה, הינו שיקול רלוונטי אך ורק לקביעת העונש הראוי בתוך המתחם בהתאם לסעיף 40יא(3), ולכן אין בשיקול זה כדי להצדיק מתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

20. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי, מנהל חיים נורמטיביים ויציב תעסוקתית.

ב. הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו.

ג. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אך הוא סבור שמדובר באירוע נקודתי ואינו רואה קושי בחייו המצריך התערבות טיפולית. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אך בא בהמלצה להסתפק בעונש מאסר מותנה בלבד. לא אוכל לקבל המלצה זו. חרף היותו של תסקיר המבחן אחד ממערכת השיקולים אותה צריך בית המשפט לשקול, הוא אינו מחויב לקבל המלצותיה. ראו למשל רע"פ 8748/10 **בדר נמירי נ' מדינת ישראל**. בעניינו, הדברים נכונים ביתר שאת, משום שהחלטת שירות המבחן מאבדת מתוקפה המקצועי בהיעדר אפיק טיפולי. וכידוע, ביחס לענישה ההולמת כשלעצמה, שירות המבחן וודאי אינו מומחה.

ד. הנאשם אינו צעיר או מבוגר במיוחד וגם אם נוטל תרופות כמפורט במסמך נ/3 לא התרשמתי כי הינו בעל מצב רפואי המצדיק התחשבות מיוחדת.

21. לאחר בחינת כלל השיקולים, התרשמתי כי יש לקבוע את העונש הראוי ברף הנמוך של המתחם.

גזירת העונש

22. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו על דרך עבודות שירות ביד שרה ברחוב שאול המלך בבאר שבע.
- ב. הנאשם יתחיל בריצוי עבודות השירות ביום 7.5.23.
- ג. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.
- ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה שהנאשם יעבור במשך כל תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג עוון לחוק העונשין.
- ה. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה שהנאשם יעבור במשך כל תקופת התנאי עבירת החזקת סכין.
- ו. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש מהיום. מאסר זה יופעל במידה שהנאשם יעבור במשך כל תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע לחוק העונשין.
- ז. קנס בסך 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.10.23 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, במעמד הצדדים.